

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 15 kwietnia 2024 r.

Poz. 3100

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.27.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 8 kwietnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 11688, 1890, 2029 i 2739) – zwana dalej *upzp*

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 1374/LXXXVII/2024 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca w rejonie ulic Stefana Jędryczki i Małe Zagórze (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2024 r., poz. 2161).

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy *o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 29 lutego 2024 r. Rada Miejska w Sosnowcu podjęła uchwałę Nr 1374/LXXXVII/2024 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca w rejonie ulic Stefana Jędryczki i Małe Zagórze.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *upzp*, organ nadzoru w dniu 7 marca 2024 r. otrzymał uchwałę Nr 1374/LXXXVII/2024 oraz w dniu 13 marca 2024 r. pierwszą część dokumentacji prac planistycznych i w dniu 15 marca 2024 r. drugą część dokumentacji prac planistycznych, odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem zbadania zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 29 marca 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2024 r., Gmina złożyła wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Nr 1374/LXXXVII/2024 została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie.

1. Po analizie rysunku planu stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, stwierdzono, że przez teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczony symbolem 1MW, przebiegają trzy sieci gazowe o przekroju 400 mm, dla których nie wrysowano stref kontrolowanych, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640). Rada Miejska powinna wskazać w planie miejscowym ograniczenia w zagospodarowaniu terenu wynikające z przepisów odrębnych, czyli zastosować przepis art. 15 ust. 2 pkt 7 *upzp*, z którego wynika, że obligatoryjnym elementem planu miejscowego jest

wskazanie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie przepisów odrębnych.

Ponadto, należy wskazać, że tryb sporządzania miejscowego planu unormowany jest przede wszystkim w przepisach art. 14, 17, 19 i 20 *upzp*. Stosownie do art. 17 pkt 6 lit. a i b *upzp* wójt, burmistrz, prezydent miasta występuje o opinię i uzgodnienie projektu miejscowego planu.

W art. 17 pkt 6 lit. a tiret dziesiąte wskazano, że wójt, burmistrz albo prezydent miasta występuje o opinię o projekcie planu miejscowego do operatora systemu przesyłowego gazowego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:

- 65 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm,
- 100 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm.

Następnie w art. 17 pkt 6 lit. a tiret jedenaste wskazano na konieczność opiniowania z operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego, w zakresie terenów leżących w odległości nie większej niż:

- 65 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm,
- 100 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm,
- 35 m od osi gazociągu podwyższonego średniego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm,
- 50 m od osi gazociągu podwyższonego średniego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm.

W dokumentacji prac planistycznych stwierdzono wyłącznie wystąpienie z dnia 28 grudnia 2023 r. Prezydenta Miasta Sosnowca do operatora gazociągów przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. Oddział w Świerklanach, który w odpowiedzi z dnia 2 stycznia 2024 r. wskazał, że nie eksploatuje sieci gazowej wysokiego ciśnienia w obszarze opracowywanego miejscowego planu.

Niestety pominięto innych gestorów sieci gazowej, którzy na obszarze miejscowego planu są operatorami sieci gazowej. Zgodnie z ustaleniami organu nadzoru gestorem sieci dystrybucyjnej wysokiego i średniego ciśnienia na obszarze miejscowego planu jest Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o. o.

W miejscowym planie na załączniku graficznym nr 1 uchwały, wrysowano wyłącznie przebieg istniejących gazociągów, ale nie przedstawiono chociażby ograniczeń jakie występują w zagospodarowaniu w sąsiedztwie tych sieci.

Zatem jak wynika w wyżej opisanej sytuacji prawnej i faktycznej, przez obszar miejscowego planu przebiegają sieci gazowe, więc Prezydent Miasta Sosnowca powinien był zaopiniować projekt miejscowego planu z Polską Spółką Gazownictwa Sp. z o. o. Oddział: Zakład Gazowniczy w Zabrze. Ten brak jest istotnym naruszeniem trybu postępowania, gdyż ustalenia planistyczne, w zależności od zajętego stanowiska, mogłyby być inne niż te, które zostały przyjęte w uchwalonym planie miejscowym.

2. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* w planie miejscowym dla każdego wyznaczonego terenu określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną nadziemną intensywność zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalny udział powierzchni zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę i sposób realizacji miejsc do parkowania, w tym miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

W § 6 ust. 1 pkt 1 lit. c tekstu uchwały dla całego obszaru planu ustalono maksymalną wysokość zabudowy innej niż budynki – 30,0 m. W granicach miejscowego planu wyznaczono wyłącznie dwa tereny: *teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usług podstawowych*, oznaczony symbolem 1MN-MW-U i *teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej* oznaczony symbolem 1MW. Dla terenu 1MN-MW-U w § 16 pkt 2 lit. a ustalono wysokość zabudowy maksymalnie 13,0 m, w tym wysokość budynków 10,0 m, a dla terenu 1MW w § 17 pkt 2 lit. a ustalono wysokość zabudowy: maksymalnie 20,0 m, w tym wysokość budynków 18,0 m. Z analizy przytoczonych powyżej przepisów planu miejscowego wynika, że nie określono w planie miejscowym jednoznacznie wysokości dla obiektów budowlanych innych niż budynki. Bowiem raz w przepisach ogólnych określono wysokość maksymalną na 30,0 m, a następnie w przepisach szczegółowych dla terenu 1MN-MW-U maksymalnie 13,0 m, a dla terenu 1MW maksymalnie 20,0 m.

Należy podkreślić, że gmina jednoznacznie nie określiła maksymalnej wysokości dla zabudowy w obszarze miejscowego planu czyli na terenach 1MW i 1MN-MW-U, chociaż była do tego zobligowana na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp*, a tym samym Rada Miejska w Sosnowcu nie wypełniła nałożonego na nią obowiązku ustalenia maksymalnej wysokości zabudowy w planie miejscowym.

3. W uchwale w § 14 ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej. W § 14 ust. 4 pkt 3 w zakresie zaopatrzenia w ciepło, ustalono dopuszczenie stosowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu odnawialnych źródeł energii. Natomiast w § 14 ust. 6 pkt 2 w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną wprowadzono dopuszczenie stosowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu odnawialnych źródeł energii.

W § 14 ust. 4 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 uchwały zawarto ustalenia w zakresie odnawialnych źródeł energii, z których nie sposób wyczytać normy prawnej dla adresata miejscowego planu. Bowiem nie określono maksymalnej mocy dla tych urządzeń, którą można zastosować w zakresie zaopatrzenia w ciepło i zaopatrzenia w energię elektryczną. Ponadto nie wiadomo z jakich przepisów odrębnych, do których odsyła uchwałodawca, wynikać miałyby maksymalna wartość mocy tych urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii.

W wyjaśnieniach złożonych w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego Gmina wskazuje, że w granicach planu nie ma terenów przemysłowych ani produkcyjnych, tym samym nie ma możliwości lokalizacji w obszarze planu instalacji o dużej mocy, a zatem nie było konieczności określenia tych wartości ponieważ plan miejscowy wyznaczył tereny tylko o funkcji mieszkalnej i usługowej. Zgodnie z art. 15 ust. 4 *upzp* możliwa jest lokalizacja „zamontowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania energii wyłącznie energię promieniowania słonecznego oraz mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597 i 1681), również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich instalacji.

Jeżeli intencją prawodawcy miejscowego było wyłącznie wskazanie na możliwość realizowania montowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących do wytwarzania energii promieniowania słonecznego oraz mikroinstalacji, to przepisy zawarte w uchwale należy potraktować jako nadmiarowe. Bowiem wprost z art. 15 ust. 4 *upzp* wynika, że plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację zamontowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących do wytwarzania energii wyłącznie energię promieniowania słonecznego oraz mikroinstalacji. Zatem lokalizacja takich instalacji jest możliwa w każdym przypadku, chyba, że miejscowy plan wprowadza zakaz lokalizowania tego typu instalacji. Przepisy § 14 ust. 4 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 uchwały są nieprecyzyjne, bowiem nawet jeżeli instalację chcielibyśmy zrealizować na dachach budynków mieszkalnych lub usługowych na terenach 1MW i 1MN-MW-U, to przepisy, czy to dotyczące planowania przestrzennego czy też z zakresu odnawialnych źródeł energii, nie narzucają maksymalnej wartości mocy takich instalacji. Jedynie określono jaka jest maksymalna moc mikroinstalacji, co wynika z zawartej w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii definicji mikroinstalacji – *instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW.*

Brak precyzji w określeniu szczegółowych ustaleń miejscowego planu stanowi również naruszenie § 6 oraz § 25 (stosowanych do aktów prawa miejscowego w związku z § 143) *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), które nakazują, aby przepisy redagowane były dokładnie i w taki sposób, by intencje prawodawcy wyrażone były w sposób zrozumiały dla adresatów, a jednocześnie tak, by wskazywały, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała 1374/LXXXVII/2024 Rady Miejskiej w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca w rejonie ulic Stefana Jędryczki i Małe Zagórze*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczy przepisy, a stwierdzone naruszenia mają konsekwencje dla całego aktu – w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa.